

«Ast-fel după délurî verđi și numai flori
«Stă bătrânul munte albit de ninsori.

«Curtea este plină, țera în mișcare :
«Solî trămiși de pórtă vin la adunare.

«Toți staū josū, mic, mare, tēner și bătrân;
«Era nobil omul, când era Român!»

.

a 2-lea poesia : „Adio la patrie“ (ca un fel
de profetie) :

«Țeră dulce și frumósă,
«Tu, ce-ai fost gloria mea,
«Eū mă duc, fii sănătósă!
«Nu sciū, când te-oiū mai vedea.

«Máne va veni străinul
«Sē te prade, țera mea,
«Máne îți vor smulge sinul,
«Máne te-or îngenuchia!

«Și tu n'ai neci mângâerea,
«Apărându-te sē mori.
«Ei ți-aū degradat durerea
«Și mormēntu'ți n'are flori!

«Ți-aū făcut cununî de spine,
«Ca Iudeiî lui Isusū,
«Și rîdēnd amar de tine,
«—*Ai unirea!*» ei ți-aū spusū.